

Danmark bliver jo ikke mindre demokratisk af, at vi har færre love og bestemmelser. Det kunne være, at det faktisk blev et mere demokratisk land, for så ved borgerne, hvilke regler de har at rette sig efter. 90 pct. af de borgere, der overtræder de her bestemmelser, aner jo ikke engang, at de overtræder dem. Det bliver de først på det tidspunkt, hvor en emsig skattemedarbejder letter på brillerne og siger: Fru Jensen, det her var jo ulovligt. Og så må fru Jensen sige: Det vidste jeg ikke. Men dumhed er jo ingen undskyldning; man har faktisk pligt til at have kendskab til det her.

Vi støtter det, men med det forbehold, at gode mennesker uden for huset kan gøre os opmærksom på, at der er flere ting, der skal rettes op, og så må vi tage dem op under udvalgsarbejdet.

Frank Aaen (EL):

Som andre ordførere har været inde på, er det et relativt kompliceret forslag i stil med dem, vi nogle gange ser fra skatteministeren. Derfor vil jeg også sige, at på nogle punkter vil vi afvente endelig stillingtagen, til vi har været det igenem under udvalgsarbejdet og har fået den tekniske gennemgang, der er bebudet.

Der er dog nogle ting, jeg straks kan sige at vi ikke er med på. Vi er ikke med på at støtte lempelsen vedrørende realrenteafgift på investeringsbeviser. Vi er i det hele taget imod muligheden for fritagelse for realrenteafgift. Vi mener, at man inden for de gældende regler bare kan sørge for at holde sig med en margin op til de 25 pct., så man ikke ved et uheld smutter over. Det kan man vel selv klare. Det behøver vi ikke at lave ny lovgivning for.

Vi er imod muligheden for skattefritagelse for avancer på aktier, der er ejet mere end 3 år, og derfor også for at udvide denne mulighed, som det er foreslået. Vi mener, at alle arbejdsfri spekulationsgevinster skal beskattes og endda med en højere procent, end alle andre bliver beskattet af deres lønindkomst.

Jeg kan også i dag melde klart nej til forslagene vedrørende lempelser i reglerne for underskuds begrænsning. Jeg synes, det går i den forkerte retning. Vi undrer os tilmed lidt, for da vi havde forslaget oppe her for næsten helt nøjagtig et år siden, sagde ministeren, at da vi lukkede nogle muligheder for at spekulere i underskud, kunne det overvejes, hvis der fortsat skete noget på området, at komme med nye begrænsninger. Det, vi så har i dag, er ikke nye begrænsninger – hovedsageligt; det er nye lempelser.

Alle er enige om, som jeg startede med at sige, at det her er utrolig kompliceret. Måske burde vi tage os tid i Skatteudvalget til at tage det her eksempel med underskuds begrænsning op som et skoleeksempel på, hvordan vi efter min opfattelse gør tingene unødigt komplicerede af frygt for, at der bare skal være nogle få i erhvervslivet, der synes, at nu bliver de trådt lidt for nær med hensyn til nogle af deres muligheder for at score nogle klejner.

Sagen er jo, at når det her er så kompliceret, er det bl.a., fordi vi for et år siden besluttede os for, at børsnoterede selskaber og finansielle virksomheder skulle fritages for de generelle begrænsninger i mulighederne for underskuds fremførelser. Det er jo det, der har skabt problemet. Det var de undtagelser, vi holdt fast i, som har skabt de problemer, som nu afføder nye forslag til ændringer. Derfor bør vi da se på, om det var fornuftigt med undtagelserne.

Efter vores opfattelse er det rimeligt, at en virksomhed i en opstart, hvor den investerer i at komme i gang med noget nyt og har underskud, har mulighed for at fremføre det underskud i en periode i forhold til efterfølgende overskud, eller at en virksomhed, der har kørt i mange år, og som i kort tid har problemer, kan videreføre det; det er vi med på.

Men vi ser ikke nogen som helst grund til, at man i øvrigt har mulighed for at kunne videreføre underskud ved at handle og udnytte underskud. Hvis en nødlidende virksomhed kan reddes ved salg, bør redningen jo ikke afhænge af, hvor stort et underskud der er opsparet; så bør redningen jo afhænge af, hvad det er for en virksomhed, vi har, og hvilke kommercielle muligheder den har.

Vi er helt sikre på, at det, der ville regulere tingene på tilfredsstillende vis, er prisen. Kan virksomheden videreføres, kan den jo sælges for 1 kr., hvis der ikke er mere værdi tilbage. Det eneste, der sker ved at have mulighed for at videreføre underskud og kunne sælge underskud, er jo, at prisen stiger, at ejeren, der gik fallit eller næsten gik fallit, får lidt mere ud af det, og at vi får det sådan, at nogen køber virksomheder udelukkende ud fra en skattemæssig betragtning. Det kan ikke være sundt. Det kan ingen i denne sal i virkeligheden synes er fornuftigt.

Jeg vil sige det på den måde, at vi vil foretrække et totalt stop for handel med underskud, og vi vil i øvrigt også spørge under udvalgsbehandlingen: Hvad er der sket siden sidste lov-